

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 231/06-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. L., bytom M., zastúpeného advokátom JUDr. D. Č., M., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. E 2968/95 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. februára 2006 (doplnená na základe výzvy ústavného súdu 21. marca 2006, kvalifikovaným právnym zástupcom 4. augusta 2006 a následne 17. augusta 2006, 18. augusta 2006, 30. augusta 2006 a 9. októbra 2006) doručená sťažnosť Ing. P. L., bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. Č., M., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. E 2968/95.

Sťažovateľ uviedol, že na základe „údajného právoplatného rozhodnutia Regionálnej národnej poisťovne v M. č. 362/94/55 zo dňa 29. 11. 1994“ podala Sociálna poisťovňa – pobočka M. (ďalej aj „sociálna poisťovňa“ alebo „oprávnený“) proti nemu na okresnom súde návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, predmetom ktorého bola suma 6 631 Sk. Okresný súd uznesením sp. zn. E 2968/96 z 22. decembra 1995 nariadil výkon rozhodnutia len na sumu 663 Sk a podľa názoru sťažovateľa o zvyšku nároku oprávneného zrejme nerozhodol.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa oprávnený nepodal proti uzneseniu okresného súdu z 22. decembra 1995 odvolanie a keďže toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť, okresný súd postupoval vo výkone rozhodnutia, predmetom ktorého bola len suma 663 Sk. Zároveň dodal, že túto sumu oprávnenému zaplatil 5. februára 2001 a toho istého dňa zaplatil aj súdny poplatok.

Sťažovateľ zároveň uviedol, že od vydania uznesenia z 22. decembra 1995 okresný súd uskutočnil ďalší úkon až 22. apríla 2005, keď vydal opravné uznesenie, v ktorom opravil výšku vymáhaného nároku zo sumy 663 Sk na sumu 6 631 Sk. Podľa názoru sťažovateľa však tento postup okresného súdu nebol správny, a preto proti opravujúcemu uzneseniu podal odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 22. decembra 2005 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Postup oboch súdov sťažovateľ hodnotí ako nezákonný, pretože podľa jeho názoru opravu výroku uznesenia nemožno vykonať po uplynutí takmer 10 rokov od jeho právoplatnosti. Sťažovateľ vyjadril aj názor, že „o nerozhodnutom zvyšku pohľadávky platí, že nie je o ňom rozhodnuté súdom a súd môže vo veci konať len na návrh oprávneného“.

Z uvedeného dôvodu sa sťažovateľ domnieva, že týmto konaním okresný súd „zasiahol“ do jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 000 Sk odôvodnil tým, že uvedeným postupom okresného súdu mu bola spôsobená ujma aj v tom smere, že nemohol podnikat’ „v oblasti zhodnocovania jednorázových PET fliaš“ a dodal, že ak by bolo v rámci tohto konania rozhodnuté úplne a správne už v roku 1995, „mohol som o svojich záväzkoch v určenej výške konať v roku 2004 – 2005 a zúčastniť sa tzv. generálneho pardónu, t. j. zaplattenia istiny, pohľadávky Sociálnej poisťovni, ak by som bol vedel o jej výške“.

Po doplnení sťažnosti kvalifikovaným právnym zástupcom sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. E 2968/95 porušil jeho základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zrušil uznesenie okresného súdu sp. zn. E 2968/95 z 22. apríla 2005 a uznesenie krajského súdu sp. zn. 6 CoE 82/05 z 22. decembra 2005, zaviazal okresný súd zaplatiť mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 000 Sk a Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky prikázal zaplatiť mu trovy právneho zastúpenia.

Keďže k obligatórnym náležitostiam kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom patrí aj zastúpenie sťažovateľa právnym zástupcom (advokátom), pri predbežnom prerokovaní sťažnosti bol pre ústavný súd určujúci petit sťažnosti v takom rozsahu, ako ho koncipoval právny zástupca sťažovateľa.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento

zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol ústavný súd posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. sp. zn. II. ÚS 70/00, III. ÚS 138/02, IV. ÚS 66/02, III. ÚS 107/06).

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. E 2968/95.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. (...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom

zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. (...)

Z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. E 2968/95 ústavný súd zistil, že v namietanom konaní boli vykonané tieto úkony:

Dňa 20. decembra 1995 bol okresnému súdu doručený návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia predajom hnutel'ných vecí na celkovú sumu 6 631 Sk.

Dňa 22. decembra 1995 okresný súd uznesením sp. zn. E 2968/95 nariadil výkon rozhodnutia predajom hnutel'ností voči s'ťažovateľovi. V pôvodnom uznesení uviedol ako vymáhaný nárok sumu 6 631 Sk, ale po opise uznesenia bola ako vymáhaná suma uvedená čiastka 663 Sk. Uznesenie bolo oprávnenému doručené 1. februára 1996 a s'ťažovateľovi 24. januára 2001, pričom právoplatnosť nadobudlo 9. februára 2001.

Dňa 8. februára 2001 bolo okresnému súdu doručené oznámenie s'ťažovateľa o úhrade dlžnej sumy pre oprávneného.

Dňa 13. marca 2001 bolo okresnému súdu doručené oznámenie oprávneného, podľa ktorého z celkovej dlžnej sumy 6 631 Sk ostáva s'ťažovateľovi uhradiť sumu 5 968 Sk.

Dňa 23. marca 2005 okresný súd určil termín výsluchu s'ťažovateľa na 8. apríl 2005.

Dňa 1. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené podanie s'ťažovateľa, ktorým reagoval na svoje predvolanie na výsluch.

Dňa 8. apríla 2005 okresný súd formou úradného záznamu vypočul s'ťažovateľa, ktorý uviedol, že na tamojšom súde prebieha konanie pod sp. zn. 12 C 189/2004, v rámci ktorého on žaluje oprávneného.

Dňa 22. apríla 2005 okresný súd uznesením sp. zn. E 2968/95 opravil výrok uznesenia z 22. decembra 1995.

Dňa 30. mája 2005 bolo okresnému súdu doručené odvolanie s'ťažovateľa proti opravnému uzneseniu z 22. apríla 2005.

Dňa 20. júla 2005 bolo okresnému súdu doručené podanie s'ťažovateľa označené „*Odvolanie čiastočne povinného proti opravnému zneseniu Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 22. 4. 2005, č. k. E 2968/95*“.

Dňa 23. augusta 2005 okresný súd prideliť spis sp. zn. 1 E 2968/1995 do oddelenia „*Súdny výkon rozhodnutia*“.

Dňa 31. augusta 2005 dal sudca kancelárii okresného súdu pokyn na pripojenie rozhodnutia tamojšieho súdu sp. zn. 12 C 189/2004, ktorým bolo rozhodnuté o započítaní vzájomných pohľadávok.

Dňa 14. septembra 2005 okresný súd spísal úradný záznam o vyjadrení sťažovateľa, ktorý uviedol, že nepovažuje za potrebné vydávať opravné uznesenie, pretože sumu 663 Sk oprávnenému 5. februára 2001 uhradil a keďže vtedy sa oprávnený proti tomu neodvolal, bol s uvedenou sumou spokojný.

Dňa 21. septembra 2005 okresný súd pripojil do spisu rozhodnutia tamojšieho súdu zo spisu sp. zn. 12 C 189/04, a to rozhodnutia okresného súdu z 5. novembra 2004 a 12. apríla 2005 a rozhodnutia krajského súdu zo 7. februára 2005 a 30. júna 2005.

Dňa 27. septembra 2005 okresný súd predložil spis s odvolaním na rozhodnutie krajskému súdu.

Dňa 22. decembra 2005 krajský súd uznesením sp. zn. 6 CoE 82/05 potvrdil uznesenie okresného súdu z 22. apríla 2005. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25. januára 2006.

Dňa 20. januára 2006 bol spis z krajského súdu vrátený okresnému súdu a sudca okresného súdu dal kancelárii pokyn na doručenie tohto uznesenia oprávnenému a sťažovateľovi.

Dňa 9. januára 2006 a 1. februára 2006 boli okresnému súdu doručené oznámenia oprávneného, z ktorých vyplýva, aká suma ostáva sťažovateľovi k úhrade.

Dňa 27. februára 2006 bolo okresnému súdu doručené oznámenie oprávneného o tom, že sťažovateľ uhradil dlžnú sumu v plnej výške.

Preskúmaním spisu okresného súdu sp. zn. E 2968/95 ústavný súd zistil, že 20. decembra 1995 bol okresnému súdu doručený návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia, predmetom ktorého bola suma 6 631 Sk. Na základe toho okresný súd uznesením sp. zn. E 2968/95 z 22. decembra 1995 nariadil výkon rozhodnutia predajom hnutelností voči sťažovateľovi. V uznesení však neuviedol správnu výšku vymáhaného nároku, keď namiesto sumy 6 631 Sk uviedol sumu 663 Sk. V dôsledku tejto zrejmej chyby v písaní sa stal predmetom súdneho výkonu rozhodnutia nárok oprávneného len vo výške 663 Sk.

Okresný súd dodatočne zistil, že v písomnom vyhotovení uznesenia z 22. decembra 1995 uviedol nesprávnu výšku vymáhaného nároku, a preto 22. apríla 2005 v súlade s ustanoveniami § 164 a § 167 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vydal opravné uznesenie sp. zn., E 2968/95, ktorým opravil výrok skoršieho rozhodnutia v znení: „... na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 6 631 Sk...“ Proti rozhodnutiu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 6 CoE 82/05 z 22. decembra 2005 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich vecí bez zbytočných priťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky garantovať právo na prerokovanie vecí v primeranej dobe vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru je zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (obdobne napr. III. ÚS 111/04, III. ÚS 347/04, III. ÚS 11/05, III. ÚS 81/05).

V rámci súdneho výkonu rozhodnutia všeobecný súd postupuje v súlade so zásadou oficiality tak, aby došlo čo najskôr k uspokojeniu pohľadávky oprávneného, prípadne pri výskyte inej právne významnej skutočnosti aj k možnému predčasnému skončeniu súdneho výkonu rozhodnutia. Ku skončeniu súdneho výkonu rozhodnutia dochádza v troch prípadoch, a teda zastavením výkonu rozhodnutia z dôvodov uvedených v zákone (Občianskom súdnom poriadku), úplným uspokojením pohľadávky oprávneného a bezvýslednosťou súdneho výkonu rozhodnutia (napr. pre nemajetnosť povinného).

V namietanom prípade došlo ku skončeniu súdneho výkonu rozhodnutia uspokojením pohľadávky oprávneného v plnej výške, čo vyplýva z oznámenia sociálnej poisťovne z 22. februára 2006 o tom, že sťažovateľ 3. februára 2006 uhradil pohľadávku v plnej výške.

Keďže k úplnému uspokojeniu pohľadávky oprávneného došlo až 3. februára 2006, nemohol byť súdny výkon rozhodnutia ukončený tým, že sťažovateľ uhradil oprávnenému len sumu 663 Sk, hoci táto suma bola uvedená v uznesení z 22. decembra 1995. Sťažovateľ

ako povinný mal vedomosť o tom, že návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia znel na sumu 6 631 Sk, pričom táto suma mala byť správne uvedená v uznesení okresného súdu a mala byť správne predmetom výkonu rozhodnutia. Zrejmu chybu v písaní opravil okresný súd až v uznesení z 22. apríla 2005. Sťažovateľ namietal, že postup okresného súdu týkajúci sa vydania opravného uznesenia po uplynutí takmer 10 rokov od vydania pôvodného uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia znamenal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd konštatuje, že úlohou okresného súdu bolo v danom prípade zabezpečiť rýchly a efektívny výkon rozhodnutia, aby práva účastníkov konania ostali v plnej miere zachované a rešpektované a aby čo najskôr došlo k odstráneniu právnej neistoty, teda k ukončeniu výkonu rozhodnutia jedným z možných spôsobov. K odstráneniu stavu právnej neistoty mohol svojím konaním prispieť aj sťažovateľ, ktorý však k danej veci zaujal pasívny postoj. Možno konštatovať, že postup okresného súdu vyznel v podstate v prospech sťažovateľa, pretože jeho povinnosť platiť bola práve postupom okresného súdu oddialená.

Sťažovateľ v petite sťažnosti namietal porušenie označených práv len postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. E 2968/95. Zároveň okrem iného žiadal, aby ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 6 CoE 82/05 z 22. decembra 2005. Sťažovateľ však v petite sťažnosti nežiadal, aby ústavný súd rozhodol aj o prípadnom porušení označených práv uznesením krajského súdu. V tejto súvislosti ústavný súd nad rámec konštatuje, že k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže dôjsť len v dôsledku činnosti alebo nečinnosti orgánu verejnej moci (v danom prípade krajského súdu), avšak samotným rozhodnutím takého orgánu nemôže dôjsť k porušeniu uvedených práv.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2006